

Grupy Schumana – Pieśni dla Pana

Myśli do modlitwy na każdy dzień w lipcu:

Włodzimierz Zatorski OSB: „Pieśni dla Pana”, Hymny i pieśni liturgiczne Starego i Nowego Testamentu, Modlitwa Kościoła 18, Tyniec – Wydawnictwo Benedyktynów, Wyd. I, Kraków 2014

1 lipca: str.10, 11

Pwt 32, 1-12, Iz 35,10

„Tak słowo, które wychodzi z ust moich, nie wraca do Mnie bezowocne, zanim wpierw nie dokona tego, co chciałem i nie spełni pomyślnie swego posłannictwa. Przy czym słowo Boga nie dokonuje tego na siłę, ale szanuje wolność człowieka. W tym tkwi cała trudność, ale też niepojęta tajemnica. Bóg jedynie może wołać, apelować do naszej wolności o przyjęcie Jego słowa.”

2 lipca: str.16, 17

1 Sm 2, 1-10

„Anna śpiewa radosną pieśń podczas oddawania Samuela na służbę Bogu. Urodzenie dziecka przeżywała jako wielki dar od Boga. To On jedynie daje życie i siłę i moc, i panowanie – jak to mówi w dalszej części pieśni. Każde dziecko, a tym samym każdy człowiek jest wpierw dzieckiem Boga, a potem dopiero dzieckiem swoich rodziców.”

3 lipca: str.20

Tb 13, 10-13

„Błogosławieństwo oznacza obdarowanie dobrem, które wiąże się z życiem i jego jakością. Błogosławi przede wszystkim Bóg, Dawca życia. Nasze życie jest pierwszym

i najważniejszym błogosławieństwem.

Błogosławienie Boga przez człowieka oznacza natomiast wyrażanie dziękczynienia za dar pełni życia.”

4 lipca: str.25

Syr 36, 1-5

„Boże ześlij bojaźń przed Tobą na wszystkie narody!

Bojaźń Boża w księgach mądrościowych Starego Testamentu wyrażała odkrycie i respektowanie ostatecznej prawdy, jaką jest Bóg, Stwórca wszystkiego, w Jego relacji do świata.”

5 lipca: str.36

Iz 45, 15-25

„Jeszcze ważniejszym sposobem odkrywania obecności żywego Boga jest nasze serce, w którym jesteśmy w stanie odróżnić prawdę od fałszu. Bóg jest Tym, który ‘oznajmia’ to, co jest prawdziwe.”

6 lipca: str. 42, 45

Jr 7, 2-7

„Słuchajcie słowa Pańskiego.....- wsłuchanie się w słowo Boga jest podstawowym warunkiem więzi z Nim. Jeremiasz mówi konkretnie o potrzebie miłosierdzia względem najuboższych. cudzoziemca, sieroty i wdowy.”

7 lipca: str.48

Lm 3, 19-30

„Cierpienia drugiego możemy poznać jedynie wtedy, gdy sami doznajemy podobnego cierpienia.”

8 lipca: str. 56

Ez 36, 24-28

„U Ezechiela oczyszczenie dotyczy wnętrza. Prawdziwą nieczystością jest grzech, największym grzechem jest grzech bałwochwalstwa. Ten grzech jest jądrem wszelkich grzechów i nieprawości.”

9 lipca: str.64

Oz 6, 1-6

„Bóg pragnie miłości i to nie tylko dla siebie, ale także miłości do każdego człowieka, a nawet więcej, do każdego stworzenia, pragnie po prostu miłości w sercu i życia miłością.”

10 lipca: str. 69

So 3, 8-13

„Jeśli ktoś ma złe zamiary w odniesieniu do nas, to musimy być wobec niego przezorni i umiejętnie się bronić. Czasem nie da się nic innego zrobić, bo nie ma do tego człowieka dostępu. Niemniej należy szukać możliwości porozumienia, którego jednak nie można uzyskać bez dobrej woli ze strony tego drugiego. Istnieje jednak inna przyczyna wrogości. Jest nią nasz lęk przed drugim i wyrastające stąd podejrzenia o złe zamiary. Nie wystarczy zatem, że nie ma prawdziwych wrogów, ale potrzeba jeszcze wewnętrznej wolności od lęków, jakie w sobie nosimy. Dopiero pokój serca pozwala spokojnie żyć: *paść się, odpoczywać*, co zapowiada Prorok jako dar od Boga.”

11 lipca: str. 71

Łk 1, 46-55

„*Wielbi dusza moja Pana* – prawdziwe uwielbienie zawsze jest odpowiedzią na szczególne doświadczenie, na zobaczenie dobra, które zachwyca.”

12 lipca: str. 71

Łk 1, 46-55

„Chrystus przychodzi do tych, którzy uznali swoją chorobę, słabość, niemożność i pragną od Niego uleczenia. Przyjęcie przez nas prawdy i gotowość przyjęcia pomocy otwierają Chrystusowi możliwość działania. Pokora jest zasadniczą i jedyną właściwą postawą człowieka wobec Boga i Jego tajemnicy. Wszelkie odniesienie się do Boga bez pokory nie buduje więzi z Nim, a jedynie ma na celu doczesną chwałę człowieka. Dotyczy to nawet wiary i pobożności.”

13 lipca: str. 95

Łk 1, 46-55

„Bóg występuje w obronie swoich sług. Ich zagrożenie i bieda biorą się ze świata, który rządzi się swoimi nie Bożymi prawami. Ostatecznie jednak to Bóg decyduje o sukcesie lub przegranej. Tak było w odniesieniu do pyszniących się władców i bogatych i tak samo będzie ostatecznie z całym narodem izraelskim.”

14 lipca: str. 98

Łk 1, 46-55

„Jakie jest nasze pierwsze odniesienie, gdy coś ważnego usłyszymy lub czegoś doświadczamy? Do kogo kierujemy swoje spontaniczne reakcje radości, wdzięczności albo bólu i cierpienia? *Magnificat* uczy nas odnosić wszystko do Boga. I co jest niezmiernie ważne, uczy nas za wszystko dziękować?”

15 lipca: str.

Łk 1, 68-79

„Dzięki serdecznej litości naszego Boga, z jaką nas nawiedzi z wysoka Wschodzące Słońce, by oświecić tych, co w mroku i cieniu śmierci mieszkają, aby nasze kroki skierować na drogę pokoju.”

16 lipca: str.

Łk 2, 29-34

„I prawdą jest, że Bóg stwarzając nas, nie pytał nas o zdanie, nie miał kogo pytać, bo nas nie było. Ale robi to właśnie teraz. Nasze życie na świecie jest historią spotkania się z Nim i czasem odpowiedzi na pytanie: *Czy chcesz żyć?* Bóg niczego nie robi na siłę. Stawiając to pytanie, nie zmusza do pozytywnej odpowiedzi.”

17 lipca: str. 135

J 1, 1-14

„Wszystko zostało stworzone przez Słowo, zostało stworzone w Bożej mądrości, zgodnie z Bożym zamysłem. Nic na świecie nie jest poza stworzeniem, poza Bożym zamysłem. Nie dotyczy to jedynie przeszłości, ale jest stale aktualne, stale pozostaje właściwym punktem odniesienia dla odnalezienia się wszelkiego stworzenia. Przy czym podobnie, jak samo Słowo zrodzone przez Boga, tak również, kiedy mówimy o stworzeniu Bożym, to przede wszystkim są nim osoby.

str. 140: „..... bo nienawiść zawsze niszczy tego, kto nienawidzi.”

18 lipca: str. 142

J 1, 1-14

„JPII podczas pierwszej pielgrzymki do Polski pytał dramatycznie: *Czy człowiek może odrzucić Boga? Może. Ale w imię czego ma odrzucić?* Tajemnica Jego nieprzyjęcia odstania głębokie zagubienie człowieka. Człowiek jest zahukany przez wielość atakujących go słów światowej gadaniny i *hałas* jego własnych namiętności, stale toczący jakieś walki o znaczenie, o uznanie, o własną pomysłność, o sukces, o samozadowolenie, broniący się lękowo przed różnymi zagrożeniami żyje w chaosie i zamieszaniu, co jeszcze bardziej powoduje ciemności wokół niego.”

19 lipca: str. 150

Rz 8, 14-17

„Bóg pragnie z nami więzi partnerskiej: przyjaźni i serdecznej rodzinnej bliskości. Duch Święty jest duchem wolności i jedynie w duchu wolności możemy prawdziwie spotkać Boga.”

20 lipca: str.157

1 Kor 13, 7-13

„Święty Paweł bardzo zdecydowanie stwierdza, że bez miłości wszystko traci swój sens.”

21 lipca: str.170

Ef 1, 3-18

„Na dar całkowitego oddania się nam przez Syna Bożego jedyną naszą prawdziwą odpowiedzią jest całkowity, bez reszty, dar z siebie samych.”

22 lipca: str. 175

Flp 2, 1-11

„Wiara to żywy ogień w sercu. Dla Pana Jezusa ogniem jest miłość.”

23 lipca: str. 181

Flp 2, 1-11

„Otóż Chrystus, przyjmując postać sługi, stając się podobny do ludzi, wszedł także w ten dramat odnajdywania swojej tajemnicy. U nas ten proces zaburza grzech i nasze ambicje wyrosłe z wyobrażeń. Chcielibyśmy być kimś większym niż inni. W ten sposób zamiast odkrywać prawdziwą naszą godność, która bierze się z Bożego wybrania i dialogu z Nim, szukamy pozornej wielkości w zewnątrzem porównywaniu się z innymi.”

24 lipca: str.190

Kol 1, 11c-20

„Chrystus uzyskał pierwszeństwo wśród umarłych, uwalniając ich od śmierci, aby wprowadzić ich do nowego życia. W ten sposób Syn przeniknął całe stworzenie, sięgając nawet samego dna otchłani.”

25 lipca: str. 198

Hbr 5,5. 7-9

„Zbawienie jest owocem wytrwania, które wyraża się konkretnymi czynami. Tego oczekuje od nas Bóg, jak oczekiwał od swojego Syna w ludzkiej postaci. Ma to swoje ogromne konsekwencje w życiu duchowym. To konkretna postawa, a nie sama myśl, dobra wola, chęci czy intencje, prowadzą do zbawienia.”

26 lipca: str. 199

Hbr 5,5. 7-9

„*Kto we mnie wierzy, ma życie wieczne /J 6,47/*. W życiu praktycznym wyraża się to przede wszystkim wytrwałością w znoszeniu przeciwności i wszelkich pokus zwątpienia, co oznacza nieustanne potwierdzenie swojego zawierzenia Bogu.”

27 lipca: str.204

1P 1, 3-9

„W istocie wierność miłości, ufności, jak uczy doświadczenie, muszą przejść przez próbę. Inaczej mogą być jedynie naszymi subiektywnymi wyobrażeniami. Ich rzeczywistą wartość ujawnia dopiero doświadczenie, które jest potrzebne raczej nam niż Panu Bogu.”

28 lipca: str. 212

1 J 1, 1-4

„Grzech przeciwko Duchowi Świętemu polega na zaprzeczaniu i odrzuceniu egzystencjalnej prawdy, czyli tego, co wyraźnie człowiek doświadcza w swoim życiu odnośnie do zasadniczej prawdy o Bogu i Jego objawieniu. Może odnosić się to zarówno do doznanego miłosierdzia, jak i do wewnętrznego światła prawdy, któremu nie da się zaprzeczyć.”

29 lipca: str. 215

1J 1, 5b 7-9: 2, 1b-2

„Stworzenie światłości było pierwszym krokiem ku stworzeniu ładu, a następnie życia na świecie.”

30 lipca: str. 217

1J 1, 5b 7-9: 2, 1b-2

„W Bogu nie ma żadnej ciemności, nie ma cienia zła, jest samo dobro, nie ma śmierci, bo istnieje tylko życie i to pulsujące nieustannie świeżą energią. To zachwyca.

Jednocześnie pojawia się ogromny lęk, wynikający ze świadomości własnej grzeszności, której w pełnym świetle nie da się ukryć.”

31 lipca: str. 227

Ap 11, 17-18; 12, 10b-12a

„Po grzechu pierwotnym, kiedy szatanowi udało się zwieść człowieka, oddalić od Boga i jego prawdziwego celu, stał się on oskarżycielem, co wyrażają określenia: szatan /przeciwnik/ i diabeł /oszczerca/. Władza Pomazańca rozpoczęła się od strącenia oskarżyciela z nieba, to znaczy od zniweczenia jego oszczerczych zamiarów wobec człowieka.”